

عنوان مقاله:

نقش نگرانی، امید و معنای زندگی در پیش بینی سلامت روانی مادران دارای فرزند کم توان ذهنی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی، دوره 8، شماره 31 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی شیخ الاسلامی - دانشیار گروه مشاوره، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

حسین قمری کیوی - استاد گروه مشاوره، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

سمیرا غلامی - کارشناسی ارشد مشاوره توانبخشی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش نگرانی، امید و معنای زندگی در پیش بینی سلامت روان مادران دارای فرزند کم توان ذهنی انجام گرفت. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. کلیه ی مادران دارای فرزند کم توان ذهنی تحت پوشش مراکز توانبخشی سازمان بهزیستی شهر اردبیل در سال 95-1394 جامعه ی آماری این پژوهش را تشکیل می دادند که از میان آنها با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای 130 مادر بعنوان نمونه انتخاب شده و به پرسشنامه ی نگرانی پنسیلوانیا، پرسشنامه ی امید بزرگسالان اشنایدر، پرسشنامه ی هدف در زندگی گرامباف و ماهولیک و پرسشنامه ی سلامت عمومی گلدبرگ و هیلر پاسخ دادند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون استفاده شد. یافته ها نشان داد که بین نگرانی با سلامت روان مادران دارای فرزند کم توان ذهنی رابطه ی منفی معنا دار و بین امید و معنای زندگی با سلامت روان مادران دارای فرزند کم توان ذهنی رابطه ی مثبت معنا داری وجود دارد ($p < 0.01$). همچنین، نتایج تحلیل رگرسیون آشکار کرد که تقریباً 58/0 درصد از کل واریانس سلامت روان مادران دارای فرزند کم توان ذهنی براساس متغیرهای نگرانی، امید و معنای زندگی قابل پیش بینی است. بنابراین می توان نتیجه گرفت که نگرانی، امید و معنای زندگی از متغیر های مرتبط با سلامت روان مادران دارای فرزند کم توان ذهنی می باشد که نیازمند برنامه ریزی می باشد.

کلمات کلیدی:

نگرانی، امید، معنای زندگی، سلامت روان، کم توانی ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/887032>

